

[Justitsministeren.]

muligt at inddrive samtlige sagsomkostninger; i et vist omfang må man afskrive sagsomkostningerne som uerholdelige. Hvad der for mig er det væsentlige i denne forbindelse, er at nå frem til, at der udøves et ensartet skøn landet over ved inddrivelse af sagsomkostninger, og jeg mener, at problemet så nogenlunde er løst ved de bestemmelser, der indeholdes i cirkulæret af 24. februar 1960 om politimestres embedskasser og regnskabsvæsen. Her er i § 32 fastsat, at sagsomkostninger skal inddrives, hvor det ikke på forhånd må anses for håbløst, og det tilføjes i cirkulærets § 33, at regnskabet skal ledsages af erklæring om forgæves forsøg på inddrivning eller forgæves udlæg, og at der skal præsteres dokumentation herfor. Hvor man på forhånd har skønnet, at det var håbløst at søge sagsomkostningerne inddrevet, skal begrundelsen for dette skøn være skriftlig og ledsage regnskabet. Jeg tror derfor, at man er nået omtrent så langt, som man kan komme.

Det ærede medlem hr. Thestrup rejste et andet spørgsmål ved første behandling, nemlig problemet om udskænkning af spiritus for de helt unge. I denne forbindelse vil jeg gerne pege på bestemmelsen i beværterlovens § 32, stk. 2, som jo indeholder forbud mod at skænke eller lade skænke for personer under 18 år. Overtrædelse straffes med en bøde på ikke under 100 kr., og der er her i realiteten tale om et delvis objektivt ansvar for bevillingshaveren. Jeg vil yderligere føje til, at der i § 32, stk. 2, 2. punktum, findes en bestemmelse, hvorefter politiet kan forbyde beværterne at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i vedkommende beværtning. Om den praksis, politiet følger, vil jeg gerne oplyse, at hvor der indbringes berusede personer under 18 år, vil politiet altid søge frem til, hvor de pågældende har indtaget de spirituøse drikke, og sag vil blive rejst over for den pågældende vært og tjener eller en af parterne. Endvidere foretager politiet lejlig-

hedsvis observationer og er herunder specielt opmærksom på, om der serveres spiritus for unge personer. Alligevel tror jeg, at det ærede medlem har peget på noget centralt også i forbindelse med det, vi her diskuterer, og jeg er derfor særdeles villig til at foranledige en overvejelse af, om vi yderligere kan effektivisere den politimæssige håndhævelse af bestemmelsen i § 32.

Må jeg dernæst knytte nogle enkelte bemærkninger til, hvad der er skrevet i betænkningen. Udvalget har beskæftiget sig en del med spørgsmålet om tilsynsmyndighedens kompetence, og det fremgår af betænkningen, at jeg har givet tilsagn om at søge tilsynets effektivitet forøget ved at give anklagemyndigheden instruks om, at sager om vilkårsovertrædelser skal søges fremmet. Jeg vil naturligvis gerne ved denne lejlighed bekræfte, at dette tilsagn er givet.

Endvidere beskæftiger udvalget sig i sin betænkning også med spørgsmålet om ændringerne i straffelovens § 293 om brugstyveri, og udvalget peger her på det ønskelige i, at brugstyverier af motorkøretøjer tillige søges bekæmpet på anden måde, altså på anden måde end den foreslåede strafskærpelse, f. eks. ved en bestemmelse om, at nyindregistrerede vogne skal forsynes med en rat- eller gearlås. Det ærede medlem fru Else-Merete Ross henviste til udtalelsen i betænkningen, og jeg tager anledning til at sige, at vi er i gang med overvejelser af problemet i justitsministeriet. Forholdet har været dette, at vi ikke har opnået noget positivt ved forhandling med forsikrings-selskaberne om præmienedsættelse, hvis der anskaffedes ratlås, men vi er i øjeblikket ved at undersøge, om vi kan gå andre veje for at nå det mål, udvalget peger på i sin udtalelse. Vi er i høj grad positivt indstillet for at anvende også dette middel i bekæmpelsen af brugstyverier af motorkøretøjer.

Endelig har betænkningen og enkelte ordførere beskæftiget sig med spørgsmålet om de unge varetægtsfanger. Det ærede